

Χειροτονία Πρεσβυτέρου στη Μητρόπολη Κορίνθου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Αρχιερατική Θ. Λειτουργία τέλεσε χθες Κυριακή, 14 Ιουλίου 2024, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος, στον Ι. Ναό Αγίου Γεωργίου Χιλιομοδίου, πλαισιούμενος από τον Αιδεσ. Πρωτ/ρο π. Αθανάσιο Κοντογιάννη, τον Αιδεσ. Σταυροφόρο - Οικονόμο π. Δημήτριο Ζούζια, τον Εφημέριο του Ι. Ναού π. Άγγελο Τσελώνη, τον Αρχιδιάκονο της Μητροπόλεως π. Δαμασκηνό Γεννηματά και τους Διακόνους π. Χρήστο Χίλια και π. Άγγελο Σαλάτα, ενώ παρέστη συμπροσευχόμενος ο Πρωτοσύγκελλος της Μητροπόλεως Επίσκοπος Κεγχρεών κ.

Αγάπιος. Κατά την διάρκεια της Θ. Λειτουργίας τελέσθηκε η εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του εγγάμου Διακόνου π. Ελευθερίου Τσίρου του Κωνσταντίνου, καταγομένου εκ Λευκακίων Αργολίδος.

Προ της Χειροτονίας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου ομίλησε για τις προϋποθέσεις και για την δια Χειροτονίας ένταξη των Χειροτονουμένων στον ευαγή Κλήρο. Οι Άγιοι Απόστολοι κατ' εντολήν του Χριστού: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη... διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν.» (Ματθ. κη', 19-20), εσπάρησαν στο πέρατα της τότε γνωστής οικουμένης ιδρύοντας τοπικές Εκκλησίες και καθιστώντας «πρεσβυτέρους» σ' αυτές τους οποίους προτρέπει ο Απόστολος Παύλος: «προσέχετε λοιπόν τους εαυτούς σας και ολόκληρον το ποίμνιον, εις το οποίον το Πνεύμα το Άγιον σας ετοποθέτησε επισκόπους, δια να ποιμαίνετε την εκκλησίαν του Θεού, την οποίαν απέκτησε με το δικό του αίμα» (Πραξ. κ',28). Γι' αυτό και η Εκκλησία είναι «μια, αγία, Καθολική και Αποστολική»! Ο άνθρωπος, από την στιγμή που γεννιέται, φέρει το προπατορικό αμάρτημα, αποτέλεσμα της παρακοής του, ώστε να εισέλθει στην ζωή του η φθορά και ο θάνατος. Η Εκκλησία, έχει σκοπό να επαναφέρει τον άνθρωπο στην προπρωτική του κατάσταση με μόνη προϋπόθεση την πίστη του στην Ανάσταση του Χριστού και στην

δυνατότητα, που έχει ως Θεάνθρωπος ο Χριστός, να σηκώσει τον πεσμένο από την αμαρτία άνθρωπο χαρίζοντάς του ζωή και αθανασία. Από τα δισεκατομμύρια ανθρώπων, που έχουν περάσει απ' αυτή την γη, όσοι πίστευσαν σώθηκαν και τώρα είναι Παραδείσου οικήτορες, έστω κι αν ακόμα δεν έχει πραγματοποιηθεί η τελική κρίση, δηλαδή, η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Προκειμένου αυτό το σωστικό μήνυμα του Ευαγγελίου να παρατείνεται εις τους αιώνες ο Θεός συγκατένευσε και έδωσε σε απλούς ανθρώπους, που δεν διαφέρουν σε τίποτα απ' όλους τους υπολοίπους, τους «περικειμένους» ασθένεια, την μεγάλη δωρεά της Ιερωσύνης.

Ωστόσο, λαμβάνοντας αυτή την μεγάλη δωρεά και με την χάρι του Αγίου Πνεύματος μετέχουν της Αρχιερωσύνης του Χριστού και με την ιδιότητα του Αρχιερέως, του Ιερέως και του Διακόνου επιτελούν τα Ι. Μυστήρια της Εκκλησίας «ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἁγνοημάτων» (Θ. Λειτουργία Αγ. Ιω. Χρυσοστόμου). Ενώ ως προς την αγιότητα δεν υπάρχει κώλυμα και όλοι μπορούν να γίνουν άγιοι, ως προς την Ιερωσύνη υπάρχουν αμαρτήματα που είναι κωλυτικά αυτής και συνεπώς δεν μπορούν όλοι να καταστούν Κληρικοί του Υψίστου. Η Εκκλησία μας με την διδασκαλία του Χριστού, το έργο των Αγ. Αποστόλων και την επί 2.000 χρόνια σοφία Της θέσπισε αυτούς τους Κανόνες και

εξουσιοδότησε τους Επισκόπους να τους εφαρμόζουν κρίνοντας με την φώτιση του Αγίου Πνεύματος, με δικαιοσύνη αλλά και αυστηρότητα ποιος πληροί τις προϋποθέσεις και ποιος όχι. Στην Εκκλησία όλα γίνονται «εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν» (Α΄ Κορ. ιδ', 40) και κανείς δεν κάνει ό,τι θέλει, αφού η Ιερά Σύνοδος πειθαρχεί στο Ι. Ευαγγέλιο και στους Ι. Κανόνες, οι Επίσκοποι στην Ι. Σύνοδο, οι Ιερείς και οι Μοναχοί στον Επίσκοπο και στον Ηγούμενο αντίστοιχα και ο Λαός στους Ιερείς δημιουργώντας με θαυμαστό τρόπο τον κύκλο της υπακοής.

Απευθυνόμενος δε προς τον νεοχειροτονηθέντα Κληρικό της Μητροπόλεως π. Ελευθέριο Τσίρο και με την ευκαιρία της εορτής της μνήμης του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, ο οποίος μεταξύ των άλλων συνέγραψε το «Ιερό Πηδάλιο», που εμπεριέχει όλους τους Ι. Κανόνες της Ορθοδόξου Εκκλησίας, παρομοιάζοντας την Εκκλησία με καράβι, που για να κυβερνηθεί σωστά και να μην ξεφύγει από την πορεία του χρειάζεται πηδάλιο, τον νουθέτησε πως να διάγει τον Κληρικό πλέον βίο του και του επεσήμανε ότι ο Κληρικός οφείλει πάντοτε να ακολουθεί τους Ι. Κανόνες. Καυχώμαι εν Κυρίω, ολοκλήρωσε ο Σεβασμιώτατος, γιατί πάντοτε κοιτάζω κάθε υποψήφιο Κληρικό «στα μάτια» και ομιλώ την αλήθεια με παρρησία, προτρέποντάς τον να είναι αληθινός, γνήσιος, ανιδιοτελής και με φόβο Θεού, ακούγοντας και συμβουλευόμενος πάντα τον Επίσκοπό του, καθώς αυτός θα είναι η άγκυρα και η ελπίδα του έναντι Θεού, Εκκλησίας και ανθρώπων.

